

Άγιος Ιερομάρτυς Μεθόδιος Επίσκοπος Πατάρων

[/ Πεμπτουσία](#)

image not found or type unknown

Από την παιδική του ηλικία διακρινόταν για την αφοσίωσή του στον Χριστό και την προθυμία του να συμμετέχει στη λειτουργική ζωή της Εκκλησίας. Η Χάρης του Θεού τον καθοδηγούσε στη ζωή του. Με τα πνευματικά και διανοητικά χαρίσματα, που τον προίκισε ο Δημιουργός, απέκτησε ασυνήθιστη για την εποχή του μόρφωση πάνω σε φιλοσοφικά και θεολογικά θέματα. Ακόμα δεν είχαν διατυπωθεί από τις Οικουμενικές Συνόδους με σαφείς όρους τα δόγματα της Χριστιανικής πίστεως. Στο β΄ ήμισυ του γ΄ αιώνα βρίσκονταν σε έξαρση οι συζητήσεις, κατά πόσον η ελληνική φιλοσοφία του Πλάτωνος και άλλων μπορεί να επηρεάζει τη Χριστιανική Θεολογία. Και ακόμη, ορισμένες διδασκαλίες που διετύπωσε ο Ωριγένης είχαν φέρει αναστάτωση στους εκκλησιαστικούς κύκλους.

Η Εκκλησία εκτιμώντας τη φιλοσοφική και θεολογική κατάρτιση του Μεθοδίου, αλλά και την αφοσίωσή του στον Θεό τον εξέλεξε Επίσκοπον Πατάρων της Λυκίας. Με ένθεο ζήλον ανέλαβε τη διαποίμανση των ψυχών, που του εμπιστεύθηκε ο Αρχιεπίσκοπος Κύριος.

Με τα εμπνευσμένα κηρύγματά του και την αγία βιωτή του εφώτιζε και οικοδομούσε πνευματικά το πλήρωμα της Εκκλησίας. Και δεν περιοριζόταν μόνον στην Επαρχία του. Με προθυμία έσπευδε, όπου τον καλούσαν, για να κατατροπώνει τους κακοδόξους και αιρετικούς. Για την ευρύτερη διάδοση της Ορθόδοξου πίστεως ασχολήθηκε με τη συγγραφή σπουδαίων έργων^[1]. Από αυτά γνωστά είναι δέκα τρία, αλλά έγραψε και πολλά άλλα, τα οποία έχουν χαθεί. Στα συγγράμματά του χρησιμοποιεί λαμπρά γλώσσα, δροσερή έκφραση και πρωτότυπη σκέψη. Έχουν ασχοληθεί με αυτά περίφημοι εκκλησιαστικοί συγγραφείς, οι οποίοι θεωρούν τον Άγιον Μεθόδιον ως «μίαν των σπουδαιότερων θεολογικών

προσωπικότητων των πρώτων χριστιανικών αιώνων»[2].

Μεταξύ άλλων μορφών λόγου χρησιμοποίησε και τον λογοτεχνικό διάλογο. Φαίνεται ότι ως πρότυπός του είχε τους πλατωνικούς διαλόγους, αλλά και χριστιανούς συγγραφείς, όπως ήταν ο ιερός Ιουστίνος, ο Άγιος Γρηγόριος ο Θαυματουργός και άλλοι.

Το μόνον έργο του σε μορφή διαλόγου, που σώζεται ολόκληρο στην ελληνική, είναι το Συμπόσιον η Περί Αγνεΐας[3].

Στο συμπόσιο αυτό διαλέγονται δέκα παρθένες, υπό τη διεύθυνση της Αρετής. Ολόκληρη η σκηνοθεσία, για το θέμα που συζητείται, είναι συμβολική. Μερικές από τις απόψεις που εκφράζονται για το θέμα της αγνεΐας είναι:

—Η παρθενία είναι ουράνιος αρετή. Οδηγεί σε αφθαρσία και ομοίωση προς τον «αρχιπάρθενον» Χριστόν.

—Η λέξη παρθενία σημαίνει «παρθεία» (παρά τον Θεόν). Και είναι η δύναμη η οποία φέρει σε συνάντηση και ένωση με τον Θεόν.

—Η παρθενία και η αγνότητα δεν είναι μόνον η περί τα γενετήσια εγκράτεια, αλλά η αποφυγή παντός κακού. «Διότι είναι χλεύη-εμπαιγμός να τηρεί κανείς παρθένα τα όργανα της παιδοποιήσεως, αλλά να μη τηρεί αγνήν τη γλώσσα, την όραση, την ακοήν, τα χέρια ή την καρδιά του και να αφήνει να εισέρχονται σ' αυτήν η αλαζονία και ο θυμός».

«Το Συμπόσιο αυτό είναι λαμπρόν και δυνατόν έργον, αναγινωσκόμενον ευχαρίστως και σήμερον»[4].

Ο Άγιος Μεθόδιος παρ' ότι εξυμνεί την παρθενία δεν μειώνει τον «εν Κυρίω» Γάμον, ως μέσον και οδόν προς εκπλήρωση της τελειότητος. «Επειδή το μέλι - λέγει - είναι γλυκύ δεν σημαίνει ότι τα άλλα είδη είναι πικρά».

Η πολύπλευρη εντυπωσιακή ποιμαντική και κηρυκτική δραστηριότητα του Ποιμένα της Επισκοπής Πατάρων δεν μπορούσε να μην ενοχλήσει τη ρωμαϊκή εξουσία, η οποία στα τέλη του γ' αιώνα εξακολουθούσε με μένος να καταδιώκει τους χριστιανούς.

Δεν έχουν διασωθεί λεπτομέρειες του Μαρτυρίου του Αγίου Μεθοδίου παρά μόνον ότι, πιστός μέχρι θανάτου παρέδωκε την αγιασμένη ψυχή του στον Κύριο δι' αποκεφαλισμού. Έτσι πορφύρωσε την αρχιερατική στολή του με αθλητικά αίματα.

Ως χρόνος μαρτυρίου του υπολογίζεται το μεταξύ 275 και 310 χρονικών διάστημα.

Η Εκκλησία μας τιμά τη μνήμη του την 20ήν Ιουνίου.

Απολυτίκιον

Ύχος γ´. Θείας πίστεως.

Θείαν μέθοδον της ευσεβείας, εθισαύρισας τη Εκκλησία, ως Ιεράρχης και Μάρτυς Μεθόδιε· συ γαρ σοφίας τον πλούτον δρεψάμενος, αθλητικώς τὸ σὸν τάλαντον ηύξησας Πάτερ Ὅσιε, Χριστόν τον Θεόν ικέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν το μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον

Ύχος δ´. Επεφάνης σήμερον.

Ως πυρσόν κτησάμενος την θείαν γνώσιν, εν αθλήσει ἔφανας, μυσταγωγέ των υπέρ νουν, καταφαιδρύνων τους ψάλλοντας· χαίροις εκφάντωρ του Λόγου Μεθόδιε.

Μεγαλυνάριον

Εύσημος κιθάρα και μελουργός, θείων διδαγμάτων ανεδείχθης Ιερουργέ· όθεν και τω ξίφει, τμηθείς σου τον αυχένα απέτεμες την πλάνην, Πάτερ Μεθόδιε.

Πηγή: Επισκόπου Σωτηρίου Τράμπα· Μητροπολίτου Πισιδίας, Αθλητές στεφανηφόροι· Πισιδίας Παμφυλίας Λυκίας της Μικρασίας, Εκδόσεις «Ορθόδοξος Κυψέλη», Θεσσαλονίκη 2010.

ΠΑΡΑΠΟΜΠΕΣ

[1] Στα συγγράμματά του φέρεται και ως Επίσκοπος Ολύμπου της Λυκίας.

[2] Θ.Η.Ε. Τόμ. 8, σελ. 891.

[3] P.G. 18, 27-220. B.ΕΠ, 18, 15-92.

[4] Καθηγητής Παν. Κ. Χρήστου: Θ.Η.Ε. Τόμ. 8, σελ. 895.